

δὲ καὶ αὐτοὶ κατέσπειρον ἔτι γλίσχρως καὶ ἀπόρως,
 διαμώμενοι ταῖς χερσὶ τὴν γῆν καὶ περιστέλλοντες
 αὖθις, ἐπ' ἀδήλῳ τῷ πάλιν ἐκφανεῖσθαι καὶ συντέλειαν
 ἔξειν ἀποθέμενοι πολλὰ θάπτουσιν ὅμοια καὶ πενθοῦσιν
 5 ἐπραττον. εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς τὸν ὀνούμενον βιβλία Πλά-
 τωνος ὠνεῖσθαι φαμεν Πλάτωνα καὶ Μένανδρον ὑπο-
 κρίνεσθαι τὸν τὰ Μενάνδρον ποιήμαθ' διατιθέμενον,
 οὗτος ἐκεῖνοι τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασι τὰ τῶν θεῶν δῶρα
 10 καὶ ποιήματα καλεῖν οὐκ ἐφείδοντο, τιμῶντες ὑπὸ χρείας
 καὶ σεμνύνοντες. οἱ δ' ὕστερον ἀπαιδεύτως δεχόμενοι καὶ
 ἀμαθῶς ἀναστρέφοντες ἐπὶ τοὺς θεοὺς τὰ πάθη τῶν
 καρπῶν καὶ τὰς παρουσίας τῶν ἀναγκαίων καὶ ἀπο-
 κρύψεις θεῶν γενέσεις καὶ φθορὰς οὐ προσαγορεύοντες
 μόνον ἀλλὰ καὶ νομίζοντες ἀπόπων καὶ παρανόμων καὶ
 15 τεταραγμένων δοξῶν αὐτοὺς ἐνέπλησαν, καίτοι τοῦ παρα-
 λόγου τὴν ἀτοπίαν ἐν ὁφθαλμοῖς ἔχοντες. ὁ μὲν οὖν
 Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος (A 13) ἡξίωσε τοὺς Αἰγυπτίους,
 εἰ θεοὺς νομίζουσι, μὴ θρηνεῖν, εἰ δὲ θρηνοῦσι, θεοὺς μὴ
 νομίζειν, *** ἀλλ' ὅτι γελοῖον ἄμα θρηνοῦντας εὔχεσθαι
 20 τοὺς καρποὺς πάλιν ἀναφαίνειν καὶ τελειοῦν ἔαυτοῖς,
 Σ δπως πάλιν ἀναλίσκωνται καὶ θρηνῶνται. (71.) τὸ δ' οὐκ
 ἔστι τοιοῦτον, ἀλλὰ θρηνοῦσι μὲν τοὺς καρπούς, εὔχονται
 δὲ τοῖς αἰτίοις καὶ δοτῆρσι θεοῖς ἐτέροντος πάλιν νέους
 ποιεῖν καὶ ἀναφύειν ἀντὶ τῶν ἀπολλυμένων. δθεν ἄριστα
 25 λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὸ τοὺς μὴ μανθάνοντας
 ὀρθῶς ἀκούειν ὀνομάτων κακῶς χρῆσθαι καὶ τοῖς πράγ-
 μασιν. ὥσπερ Ἐλλήνων οἵ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ γραπτὰ καὶ